

۲۰۱۵/۱۲/۲۷

محمد عزیز عزیزی

ششم جدی سالروز اشغال نظامی افغانستان توسط اتحاد جماهیر شوروی را تقبیح می نمایم

۳۶ سال قبل از امروز، زمانی که جغد سیاه کودتای ثور سال ۱۳۵۷ بر برج و باروی کشور افغانستان سرود مرگ میخواند، و کشور افغانستان به جهنم سوزنده ای توسط عمال کودتای ثور تبدیل شده بود و چیزی نمانده بود که ساز و برگ نظام کودتای ثور در هم فرو ریخته و کودتاگران ثور در جهنمی که خود آتش آنرا افروخته بودند کباب شوند، "لئونید برژنف" رهبر حزب کمونیست اتحاد شوروی برای نجات نوکران دست نشانده خویش در افغانستان دست به اقدام ناعاقبت اندیشانه اشغال نظامی افغانستان زد.

اگر چه "لئونید برژنف" در زمینه این تصمیم شتاب زده با هیچ کشور و دوست دیگر خود در کشورهای کمونیستی جهان که در آنوقت بر خطه بزرگی از قلمرو جهان حکومت می کردند، مشوره نکرده بود اما به دستور او فقط سفیر روسیه در تهران در مورد ارسال قوای نظامی شوروی به افغانستان با شخص آقای "خمینی" به مشوره پرداخته و از تصمیم "لئونید برژنف" او را آگاه کرده بود، آقای خمینی نه تنها این تجاوز آشکار روسیه را به یک کشور اسلامی و همسایه خود محکوم نکرده و عکس العمل مناسب و نارضائیتی خود را نشان نداده بود بلکه گفته بود که: «شما در افغانستان ممکن به مشکلاتی مواجه شوید.»

بهر صورت برژنف تصمیم خود را عملی کرده و با گسیل یکصد و پنجاه هزار ارتش سرخ تا دندان مسلح، خواست تا جلو سقوط کودتای ثور را بگیرد.

جنرالان شوروی در ششم جدی ۱۳۵۸ هجری شمسی به محض ورود به افغانستان حفیظ الله امین یکی بانیان و اساس گذارن حزب دیموکراتیک خلق را که بعد از خفه کردن (خفک کردن) نور محمد تره کی (رهبر خلاق و معلم کبیر انقلاب ثور؟!) که به قدرت رسیده بود با فجیع ترین حالتی کشتند و حتی نعش او را در بیابان ها خوراک سگ ها و حیوانات وحشی نمودند.

ببرک کارمل که در نوکری و غلامی روس از همه افراد حزب دیموکراتیک خلق گوی سبقت را ربوده بود از طریق رادیوی تاجکستان به نام رئیس جمهور افغانستان اعلامیه صادر کرد و سقوط حفیظ الله امین را به مردم تبریک گفت و سپس قوای شوروی او را در داخل تانگ های روسی از طریق بندر حیرتان و با اسکورت هلی کوپترهای روسی به شهر مزار و سپس با طیاره های روسی به کابل انتقال داده و در ارگ کابل جابجا کردند و او را رئیس جمهور افغانستان خطاب کردند.

روس ها برای سرکوب انقلاب اسلامی و قیام سر تا سر ملت افغانستان، با استفاده از همان تاکتیک ها و ففونی که برای سرکوبی و قتل عام مسلمان ها در کشور های اسلامی آسیای میانه و کشور های مسلمان نشین قفقاز استفاده نمودند؛ استفاده کرده و تا توانستند، نخبه های اجتماعی را اعم از استادان پوهنتون ها - افسران مسلمان - بزرگان قوم و علمای دین و مشایخ و حتی صاحبان سرمایه و زمین داران بزرگ را از دم تیغ کشیدند.

اما آتش قیام ملت مسلمان افغانستان هر روز تا روز قبل آن زبانه می کشید و فراگیر می شد.

روس ها با هر اقدام سیاسی و نظامی که در افغانستان بکار بردند موفق نشدند تا قیام ملت افغانستان را مهار کنند تا اینکه با کشته شدن بیش از بیست هزار نفر از افسران و سربازان خویش و مجروح شدن بیش از ۵۰۰۰۰ نفر بعد از نه سال تلفات و خسارات بزرگ اقتصادی و رسوائی بین المللی در ۲۶ دلو سال ۱۳۶۷ شمسی افغانستان را با شرمندگی ترک کرده؛ و این شکست بزرگ اتحاد شوروی سر آغاز شکست کمونیزم بین المللی و تجزیه کشور اتحاد جماهیر اشتراکیه شوروی (کشور شورا ها) و آزادی کشورهای اسلامی آسیای میانه و ممالک قفقاز و تمام کشور های اروپای شرقی و افریقائی و امریکای لاتین که در زیر سیطره و نفوذ اتحاد شوروی قرار داشتند، گردید و کشور بزرگ اتحاد شوروی که در قسمت بزرگی از کره زمین سلطه و حکمرانی داشت تنها به کشور فداراتیف روسیه محدود گردید.

اتحاد شوروی با تصمیم خطرناک و احمقانه "لنؤید برژنف" و ارسال قوای نظامی به افغانستان سبب شد تا کشور افغانستان ویران و دو میلیون از اتباع افغانستان شهید و هفت میلیون آن به پاکستان و ایران آواره و مهاجر شده و قسمت اعظم خاک افغانستان مانند سوریه امروزی به ویرانه تبدیل شود.

شوروی از افغانستان با شکست و رسوائی عقب نشینی کرد و فرزندان خود را در افغانستان یتیم گذاشت و دیری نپایید که کلیم سیاه و چرکین و مندرس کودتای هفت ثور نیز از افغانستان جمع گردیده و نجیب به عنوان آخرین سلاله وابسته به شوروی در کابل به دار کشیده شد و طومار ننگین کوتای ثور برای همیش در هم پیچیده شد.

مجاهدین بر خلاف کمونیست ها وقتی به قدرت رسیدند از جرم و جنایت تمام کمونیست ها چشم پوشی کرده و آنها را عفو کردند و حتی یک نفر از کمونیست ها را اعدام نکردند در حالیکه کمونیست ها بیش از دو میلیون نفر را در افغانستان شهید و عامل بربادی و ویرانی افغانستان گردیدند. و تا امروز افغانستان در گیر نا امنی و بدبختی و فقر و دربدری دست و پنجه نرم می کند.

اگر شوری تجزیه شد و کمونیزم به موزیم تأریخ سپرده شد و فرزندان برژنف اکثرأ یتیم ماندند، ولی رنج و پریشانی ملت افغانستان همچنان پا برجا است؛ نه حکومت جهادی بعد از کمونیست ها و نه حکومت طالبان ساخته دست غرب و پاکستان و نه هم حکومت ساخته شده دست امریکا و اروپا در بن توانسته اند تا ویرانی ها و خساراتی که بر افغانستان از دست کودتا چیان ثور و اتحاد شوروی وارد شده است جبران کنند.

همه ساله سران حکومت افغانستان و مجاهدین باهم آهنگی کامل ملت افغان سالروز تجاوز شوروی به افغانستان را محکوم کرده و طی محافلی خاطرات رشادت ها و دلاور مردی های مجاهدان را گرمی داشته و اشغال نظامی افغانستان توسط شوروی را محکوم می کردند.

اما با درد و دریغ که با توطئه های دشمنان اسلام و دشمنان آزادی و آبادی افغانستان روز تا روز ارج گذاری به مقام شهداء و تقدیر از کارنامه های مجاهدان کم رنگ شده و حتی با شرم و خجالت که امسال از سالروز پیروزی مجاهدان

هم تجلیل رسمی بعمل نیامده و حتی سالروز کودتای هفت ثور و ششم جدی سالروز اشغال نظامی افغانستان توسط شوروی نیز تقبیح نشده است.

ملت مسلمان ما ضمن اینکه اقدام وحشیانه نظامی اتحاد شوروی سابق در افغانستان را محکوم می نماید یقین دارد که این روز سیاه ششم جدی روز سیاه در تاریخ افغانستان به حساب آمده و به عنوان لکه ننگ همیشگی بر جبین و دامن کودتا جیان ثور نیز خواهد ماند.

ملت افغانستان همچنان تجاوز آشکار "ولادیمیر پوتین" میراث خوار "لئونید برژنف" به سوریه و قتل عام ملت مسلمان سوریه را ذریعه بمباردman های وحشیانه روسیه و سایر مدافعان "بشار اسد" نیز محکوم می نماید.

من از کمونیست ها - ملحدین - اسلام ستیزها - و سکولاریست های دین گیر و مسلمان ستیز و رقاصه ها و بدکاره های سیاسی و سرناجی های استعمار و نقاره چی های ماسکو و استعمار نوین هیچ گله ندارم ولی ملت ما از کسانی که با نام جهاد و از افتخارات جهاد و از برکت جهاد به اسم و رسم و نام و نان رسیدند جداً آزرده خاطر می باشم زیرا اینها بر اهداف جهاد خیانت روا داشته و بر آرمان شهداء غدر نمودند.

اینها فقط برای کسب امتیاز مادی و یا چوکی و متاع زود و گذر دنیایی تمام ارزش ها و دست آورد های ملت کبیر افغانستان را به باد فنا دادند.

من به صورت عاجل و فی البدیهه این رباعی را که وصف الحال این گونه مردم است سرودم:

آن که وقتی همه فریاد جهاد سر می داد
گاه بر سنگر و گاه بر سر منبر می داد
دیدم امروز که آزادی و ایمان خودش
بهر دلار به هر دشمن و کافر می داد

*** **

والسلام وعلیکم و رحمة الله و برکاته

م. ع. عزیزی

ششم جدی سال ۱۳۹۴ هجری شمسی

مطابق به ۲۷ دسمبر ۲۰۱۵ میلادی